



Foto: Döme Iászló Balázs

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás:

Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás:

Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák:

Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Faluház:

Tel.: 22/594-368

Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Orvosi rendelő, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/594-072,

dr. Goda Lajos háziorvos

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.00–12.00,

szerda: 13.00–16.00

Posta:

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig, tel.: 22/594-049

Orvosi ügyelet:

Az orvosi ügyeleket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 22/311-104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétfőig és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517, Makai Kinga védőnő

Szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen)

11.00–13.00 (önállóan)

17.00–19.00 (kizárólag telefonos egyeztetés alapján)

Gyógyszertár, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.30–13.00,

szerda: 13.00–16.00

Könyvtár:

Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Közzet megbíztott:

Fő u. 191., tel.: 20/526-8664, Gáfor János

Esély Gyermekjóléti Alapítvány:

Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta huszonegy oldalon, **800 példányban**. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző

Kiadja: Felcsút Község Önkormányzata

Hirdetésfelvétel: penztar@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu

Terjesztési észrevételek: muszak@felcsut.hu

Felcsúti Hírlap

2020. február
IX. évf., 2. szám (90.)

A fekete föld gyermekei

Beszélgetés Klébert Antal

természetvédelmi örkerület-vezetővel



A játék világokat köt össze

Madridi kalandtúra a RealTanoda kosarasaival

Értük van a parádé

Bepillantás a Kastély Óvoda és Bölcsőde maszkabáljába

A paradicsomleves

Jani bácsi és Erzsike néni az élethosszig tartó szerelem titkáról



Címlapfotó:
Döme László Balázs

Felcsúti Hírlap

3 A Baltikum kincseinek nyomában

Erasmus+ program a Letenyeyben

4 A hazai pálya előnye

Felcsúton is megszerezhető a nemzetközileg elismert nyelvvizsga

6 A fekete föld gyermekei

Beszélgetés Klébert Antal természetvédelmi örkerület-vezetővel

Fázó arcocskájukat mintha kis zöld köntösükkel akarnák betakarni – február utolsó napjaitól néhány hétig ezúttal is megcsodálható a hazánkban egyedülálló, több mint két és fél hektáron elterülő mediterrán hóvirágmező az Alcsúti Arborétumban. A hóvirágünnepen az arborétum természetvédelmi örkerület-vezetőjével, Klébert Antallal barangolhatunk a kicsiny virágok között.

8 A paradicsomleves

Jani bácsi és Erzsike néni az élethosszig tartó szerelem titkáról

Nem véletlenül indult el „a házasság hete” kezdeményezés, mely február 14-e táján számos közéleti személyiség bevonásával a házasság és a család fontosságára, a szerelmesek ünnepének igazi jelentőségére hívja fel a figyelmet. A kezdeményezéshez csatlakozva mutatunk be egy felcsúti házaspárt, akit alighanem nem is igazán kell senkinek sem bemutatni: Oláh János és neje, Erzsike az élethosszig tartó szerelem és elköteleződés titkáról takaros felcsúti otthonukban mesélnek nekünk.

10 Közlemények

Az Önkormányzat 2020. évi fejlesztési tervei
A Kastély Óvoda és Bölcsőde beíratási rendje

11 A keringőtől a palotásig

Zenes-táncos-jelmezés mulatságban iskolásainkkal

12 Értük van a parádé

Bepillantás a Kastély Óvoda és Bölcsőde maszkabáljába

14 A játék világokat köt össze

Madridi kalandtúra a Real Tanoda kosarasaival
Életükben először ültek repülőre, hogy aztán landoljanak a királyi városban a Real Tanoda kosaras leányzói, akik azért érkeztek a spanyol fővárosba, hogy egy kosárlabdatorna keretében mérkőzzenek meg a Real Madrid Alapítvány által a világ számos országában működtetett szociális és sportprogram növendékeivel. A madridiak edzőközpontjában megrendezett kosaras „Lélek Kupa” mérkőzésein túl a gyerekek fogyatékossgal élő fiatalokkal is együtt játszhattak, sőt, megtekinthették a Real Madrid kosárlabdacsapatának soron következő bajnokiját, mi több, bejárhatták a Bernabéu Stadiont, s még vidámparkba is ellátogathattak, amellet persze, hogy a spanyol főváros nevezetességeit is felkeresték. Vál-völgyi leányaink madridi kalandjaiba pillanthatunk most bele.

18 Kert

Mediterrán hangulatban

19 Konyha

Batata sabji, avagy édesburgonyás ragu

20 Harangszó

Mind egy a színhely
Mindennapi kenyerünket...

22 Mozaik



8



12



14

Erasmus+ program a Letenyeyben

A Baltikum kincseinek nyomában



Kazinczy-Jámbor Ágnes

Iskolánk 11. C osztályának tagjai az elmúlt tanévben nemzetközi projekt munkába kezdtek. A spanyol IES Cabo de la Huerta gimnázium partnereként egy prágai és egy vilniusi iskolával együtt azt a közös célt tűztük ki, hogy megismertetjük egymás diákjaival az iskola környékén fekvő nevezetességeket, természeti kincseket. Tíz környékbeli nevezetesség leírásából útikönyvet készít minden iskola a saját anyanyelvén, illetve angolul szöveg és audioguide (hangos tárlatvezető) formájában, majd lefordítjuk egymás írásait saját anyanyelvünkre is. Az e-twinning projektünkben készített Erasmus+ pályázatunk sikeres volt, így anyagi támogatást nyertünk egymás meglátogatására. Minden partneriskola egy-egy hétig látja vendégül a három másik országból érkező tanulókat és kísérőiket a két tanévre szóló projekt során.

A kilenc pályázó letenyeyi diákunk első útja Litvániába vezetett. Február 8. és 14. között vendégeskedtünk a vilniusi Gabijos gimnáziumban. Tanulóink számára már a repülőút is élmény volt, sokan közülük először szállhattak repülőgépre. Nem csak az útleírásokból ismert épületeket csodálhattuk meg a kirándulásokon, de a gyerekek minden délelőtt vegyes nemzetiségű csoportokban dolgozva meséltek egymásnak különböző témák mentén kulturális értékeikről, szokásaikról, ételeikről és néptáncairól.

Sok olyan készségre volt szükségük a programok során, melyeket a hagyományos tanórák keretein belül nincs lehetőség ilyen mértékben használni, fejleszteni. Az angol nyelv kommunikációs eszközként való használata, a nyitottság, érdeklődés a hasonlóságok és különbségek iránt, az elfogadás, illetve egymás támogatása mind olyan emberi értékek, melyekre a tantervi tudáson túl nagy hangsúlyt kell fektetnünk az oktatásban. Az utazások közti időszakokban ezeket a készségfejlesztő feladatokat igyekszünk folyamatosá tenni különböző online felületeken. Az e-twinning portál használata, a blogolás, a honlapszerkesztés, a videokészítés, az Instagram-oldal – ezek mind lehetőséget adnak a kapcsolattartásra, a közös projekt munkára, illetve felkészítik a tanulókat a versenyszféra elvárásaira.

Március 8. és 15. között mi várjuk litván, spanyol és cseh vendégeinket a Letenyeyben. Reméljük, nálunk is hasonlóan élménygazdag hetet töltenek majd a külföldi diákok és kísérőik. Szeretnénk a partneriskolákkal hosszútávú kapcsolatot építeni, hiszen egymás tapasztalataiból, szokásaiból mind a diákok, mind a tanárok, a szülők és az iskolák egyaránt gazdagodhatnak.



Felcsúton is megszerezhető a nemzetközileg elismert nyelvvizsga A hazai pálya előnye

Nagy Enikő, fotó: Varga Ildikó

Egyedülálló lehetőség adódott a Vál-völgyiek számára: fiataljaink – és persze bárki más is – ugyanis már Felcsúton, a Letenyeyben is megszerezhetik nyelvvizsgájukat, miután az iskola akkreditált nyelvvizsgaközponttá vált. Tanműhelyünk az ECL nemzetközi nyelvvizsgarendszernek ad otthont, amely több mint hatvan vizsgahellyel rendelkezik Magyarországon, központja a Pécsi Tudományegyetem Idegen Nyelvi Titkárságán működik, hazánkon kívül húsz országban elérhető. Az ECL nyelvvizsga négy szintű, az egyes szintek a következők: belépőfok (A2), küszöbszint (B1), középfok (B2), felsőfok (C1). Négy készséget mér: az olvasott és a hallott szöveg értését, a szóbeli és az írásbeli kommunikációt, s készségenként 25-25 pont szerezhető. A vizsga akkor sikeres, ha a vizsgázó mind a szóbelin, mind az írásbelin készségenként legalább 40 százalékot elér, összességében pedig mind a szóbelin, mind az írásbelin eléri a megszerezhető pontszám legalább 60 százalékát. Iskolánkban angol és német nyelvből évente három alkalommal – decemberben, februárban és áprilisban – szerezhető nyelvvizsga.

„Elsősorban a saját diákjainkra és a Puskás Akadémia labdarúgóira gondoltunk, amikor nyelvvizsgaközpontunkat létrehoztuk, szeretnénk volna helyben biztosítani számukra a nyelvvizsgaszerezés lehetőségét – mondja Zámboné Tóth Emese, a Letenyey nyelvtanára. – De persze nem csupán az iskola tanulóit ez a lehetőség, bárki jelentkezhet a nyelvvizsgáinkra. Hi-

szünk a hazai pálya előnyében, s úgy véljük, sokat jelent az, hogy nem kell valamely nagyvárosba utazniuk, hogy megszerezzék a továbbtanuláshoz egyre inkább szükséges nyelvvizsgájukat. Tapasztalataink szerint különösen kedvelt az ECL nyelvvizsga a fiatalok körében, hiszen nincs benne nyelvtani teszt, a nyelvhelyességet az egyes részeknél vizsgálják csupán. Áttekinthető, érthető a vizsga rendszere, s rendkívül jól fel lehet rá készülni. A felkészülést itt, az iskolában mi, a vizsgáztatásra jogosultságot szerzett tanárok segítjük. Nyelvkönyveket szereztünk be, letölthető hanganyagokkal együtt, s ezeket elérhetővé tettük a könyvtárban, továbbá a tanórákon túl külön is foglalkozunk azokkal a tanítványokkal, akik kérik, igénylik, s terveink között szerepel az is, hogy csoportos felkészítő foglalkozást indítsunk – folytatja Emese. – Úgy látjuk, nyelvvizsgázóink használható nyelvtudásra tesznek szert, s mivel a felsőoktatásban már leginkább csak szaknyelvi oktatás zajlik, rendkívül fontos, hogy diákjaink még időben megszerezzék a nyelvvizsgájukat. Ezért tanulunk heti négy-öt órában nyelveket, szem előtt tartva, hogy az angol már-már nem is számít idegen nyelvnek, alapvető az ismerete, kiemelten fontos hát egy másik nyelv ismerete is. Mi itt, az iskolában az alapokat tudjuk megadni. Nem szeretnénk nagy vizsgaközponttá válni, de persze örülnénk, ha minél többen jelentkeznének a vizsgáinkra, az az elsődleges célunk, hogy megteremtjük a nyelvvizsgaszerezés lehetőségét a helyieknek.”



NEMZETKÖZILEG ELISMERT ECL NYELVVIZSGA A FELCSÚTI LETENYEYBEN

A KÖVETKEZŐ, ÁPRILIS 17-18-ÁN ESEDÉKES

ORSZÁGOS ECL NYELVVIZSGÁT

A LETENYEYBEN IS MEGSZEREZHETED

(A2, B1, B2, C1 szinteken egyaránt)

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: MÁRCIUS 12.

A JELENTKEZÉS MÓDJA: ONLINE (www.ecl.hu)

MINDEN SZÜKSÉGES INFORMÁCIÓ AZ ECL VIZSGARENDSZERÉRŐL

EZEN A WEBHELYEN: ECL.HU

Kérdés esetén elérhetőségeink:

Felcsúti Letenyey Lajos Gimnázium, Szakgimnázium és Szakközépiskola

8086 Felcsút, Fő út 191.

Tel.: +36-30/883-8514

E-mail: letenyey@pfla.hu

OM: 201641



A fekete föld gyermekei

Beszélgetés Klébert Antal természetvédelmi örkerület-vezetővel

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

„A nap még erőtelen. A fák még holt vázak. A bogarak még dermedten alszanak a mélyben. A gólya még bizalmatlanul nézi túl a tengeren a napot. Nincs még ibolya, nincs madarének, csak a szél botorkál a holt virágok kőröi között – írja Gárdonyi Géza. – Csak a kis hóvirág, ez a kis fehér teremtes nem bírja már tovább várni a tavaszt a föld alatt. Csak ez az egy bíz, reménykedik. S már előre künn várja a tavaszt, várja dideregve. A kis virágcsoport olyan nekem, mintha csupa anyátlan kisgyerek volna, a fekete föld kisgyerekei. Hiszen az emberfaj szülöttei is mind ilyen öntudatlanul jönnek a világra. Élni és élni! Ez az egyetlen törekvés.” Fázó arcocskájukat mintha kis zöld köntösükkel akarnák betakarni – február utolsó napjaitól néhány hétig ezúttal is megcsodálható a hazánkban egyedülálló, több mint két és fél hektáron elterülő mediterrán hóvirágmező az Alcsúti Arborétumban. A hóvirágünnep az arborétum természetvédelmi örkerület-vezetőjével, Klébert Antallal barangolhatunk a kicsiny virágok között.

Mit lehet tudni a hazánkban kétségkívül egyedülálló alcsúti hóvirágmező kialakításáról? Hogyan, mikor, honnan érkezett meg a legelső példány az arborétumba?

– A mintegy negyvenhektáros Alcsúti Arborétum kialakítása 1825-ben kezdődött el. József nádor megbízásából az akkori királyi udvari kertész Tost család szakmai irányításával, egy fehér akác ültetésével, angolkert stílusban kezdődtek meg a munkálatok. A nádor nem csupán a környező erdőkből telepített be fás és lágyszárú növényeket, hanem a közelebbi és távolabbi országokból is hozott akkor egzotikusnak számító platanokat és más fákat. Tudomásunk szerint az első hóvirágtövek is ekkortájt kerülhettek be a kertbe.

Az arborétumi hóvirágok között hét faj huszonnégy fajtája található meg. Melyek a legkülönlegesebb fajták? Melyek az egyes fajták legfőbb, egyedítő jellemzői?

– Az amarilliszfélék (Amaryllidaceae) családjába tartozó hóvirágból egy gyűjtemény található az arborétumban. Közülük a pompás hóvirág (*Galanthus elwesii*) Dél-Ukrajnában, Kis-Ázsiában és a Balkánon őshonos, és sokszor már novemberben kihajt, de az időjárás függvényében akár decemberben is nyílhat. A redőlevelű hóvirág (*Galanthus plicatus*) Dél-Ukrajnából és Dobruzsából származik, bár magról jól szaporodik, hazánkban jelentősebb állománya csak az Alcsúti Arborétumban él. A levantei hóvirág (*Galanthus fosteri*) származási helye a Földközi-tenger keleti partvidéke, Libanon, Szíria és Törökország délkeleti területei. A legismertebb, a kikeleti hóvirág (*Galanthus nivalis*) az a faj, amellyel hazai erdeinkben is találkozhatunk.

A hóvirág épp tizenöt éve védett növény. Mennyire számít valóban veszélyeztetettnek? Mit tudunk jelenlegi előfordulásáról?

– Védetté nyilvánítására azért volt szükség, mert nagyüzemi módszerekkel gyűjtötték a hagymáját. Szabályosan fegereblyézték az erdőket, és aztán a hagymákat Hollandiába exportálták. Ott csomagolták, és terítették egész Európában. A természetvédelmi hatóság nem csak nálunk, de az Európai Unió más országaiban is oltalom alá helyezte az összes hóvirágfajt. A fő hóvirágfajok az arborétumban egymáshoz közel és tömegesen tenyésznek, ezért aztán elkerülhetetlen a kereszteződésük, így az idők során a mutációk és változatok – sárga szárú, telt virágú és így tovább – széles skálája alakult ki.

A tavaszi hóvirágünnep korántsem ér véget a hóvirágok elvirágzásával. Milyen más virágcsodák várják még az év ezen időszakában az arborétumi látogatókat?

– A hóvirággal közel azonos időben virít a sárga téltemető, de a krókuszok is kezdenek előbújni ilyentájt már. Sőt, rövidesen várható a szártalan kankalin megjelenése is, majd az év vadvirágának választott májvirág is kibontja szirmait.



A paradicsomleves

Jani bácsi és Erzsike néni az élethosszig tartó szerelem titkáról

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

Szent Bálint, azaz Valentin az éj leple alatt, titokban eskette össze a szerelmeseket a III. században, a Római Birodalomban, ahol az örökké háborúskodó II. Claudius császár törvényben korlátozta a házasságkötést, bízva abban, hogy család nélkül a férfiak könnyebben beállnak katonának. S minthogy az áldozópap ténykedése felettébb zavarta, elfogatta, s halálra ítélte Bálintot. Vértanúságának napja lett aztán a szerelmesek ünnepe, ám a Valentin-nap eredetét ma már kevesen ismerik. Nem véletlenül indult el „a házasság hete” kezdeményezés, mely február 14-e táján számos közéleti személyiség bevonásával a házasság és a család fontosságára, a szerelmesek ünnepének igazi jelentőségére hívja fel a figyelmet. A kezdeményezéshez csatlakozva mutatunk be egy felcsúti házaspárt, akit alighanem nem is igazán kell senkinek sem bemutatni: Oláh János és neje, Erzsike az élethosszig tartó szerelem és elköteleződés titkáról takaros felcsúti otthonukban mesélnek nekünk.



„Rendhagyó megismerkedési történet a miénk – kezdi mesélni Jani bácsi, miközben a régi családi fényképalbumot nézegetjük. – Akkoriban szereltem le, megjártam Budapestet, ott futballoztam, aztán itt, a helyi csapatban játszottam. Abban az időben gyakran összejártak a fiatalok, a »fekete házban« zenés-táncos esteket szerveztünk, s Erzsikével egy ilyen alkalommal ismerkedtünk meg. Korábban már láttuk egymást, szinte minden nap elmentünk egymás mellett az utcán, mert srégen laktunk, ő ment a varrodába, én mentem a téesszbe dolgozni. Aznap a barátnőjével együtt érkezett meg az összejövetelünkre. Nem volt párja, ott ült egyedül egy széken. Odamentem hozzá, s felkértem táncolni. Ekkor kezdődött el minden, s aznap már haza is kísértem, s azután hol moziba, hol kirándulni, de rendszeresen együtt jártunk mindenhol.” Jani bácsi vállára teszi a kezét, s folytatja Erzsike: „No, azért az hozzátartozik a történethez, hogy miután ’71 márciusában a kislányommal a szüleim után jöttem a faluba, szinte rögtön észrevettem őt. Micsoda jóképű fiú! – gondoltam magamban, s ő talán nem is sejtette, de én már nézegettem őt. Még most is emlékszem arra a kék pólójára, amelyik annyira jól állt neki. Olyan egyszerűen, ám mégis elegánsan járt, nem volt neki, csak két-három felsője, de az mindig tiszta volt, és a megjelenésében volt valami magával ragadó, mindig tiszteltudóan köszönt az utcán. De persze az is imponált, hogy tudtam, futballozik, s amolyan közéleti ember volt itt, Felcsúton. Nem egy átlagos férfi, az biztos. Így aztán azon a májusi napon, amikor a fekete házban megismerkedtünk, már tudtam, hogy valami elkezdődött.”

Jani bácsi és Erzsike 1972 októberében, egy szép őszi napon kötötték össze az életüket. „Nem volt nagy esküvőnk, nem is ez számított – mondja Erzsike. – Megmondtuk a szülőknek, hogy komolyan gondoljuk, s nem azt néztük, készen állunk-e, megvan-e mindenünk a házassághoz. Itt, Felcsúton vettem életemben először nagykabátot, és itt ehettem először banánt. Nem voltak fontosak az anyagiak, nem az számított, van-e kellő egzisztenciánk. Mindig azt mondtam a lányaimnak: ha találsz egy fiút, s úgy érzed, éjjel-nappal vele szeretnél lenni, akkor az már jelent valamit. Mi úgy voltunk vele, hogy mihamarabb szeretnénk együtt lenni, nem volt hát kétely, hogy házasodjunk, vagy sem.” „Valóban komolyan gondoltuk azt, hogy együtt szeretnénk leélni az életünket, de akkoriban tán mindenki bátrabban köteleződött el – teszi hozzá Jani bácsi. – Mindent közösen teremtettünk elő, együtt építettük fel ezt a házat, miközben jöttek sorban a gyerekek. Kalákában építkeztünk, itt volt az

egész család, az összes barát, nagyon sokan segítettek. De nem volt ez meglepő, akkoriban az egész falu így építkezett. Ugyanakkor arra is találtunk módot a munka közepette, hogy együtt legyünk a gyerekekkel, vagy kettesben, esetleg a barátokkal elmenjünk valahova, időt töltsünk egymással.” „Ilyenkor édesanyám vigyázott a gyerekekre, és ez nagyon sokat jelentett – emlékszik vissza Erzsike. – Már akkor elhatároztam, hogy ha majd egyszer nagymama leszek, akkor visszaadom ezt a gondoskodást a gyermekeimnek, mert tudom, hogy mennyit segíthetünk a fiatal szülőknek, akik így jó kezekben tudhatják a gyerekeket. Mi mindig ilyen egyszerű dolgokkal tudtunk segíteni a lányainknak, azzal, hogy ott álltunk mögöttük.”

Közel ötvenéves házasságuk során persze hullámvölgyek is előfordultak Jani bácsiék életében. „Így van ez minden családban – mondja Erzsike. – Ám csak apróságok jöttek elő, s mindig tudtuk, hogy a békesség sokkal többet ér, mint hogy mindenben veszekedjünk. Ahogy idősödünk, s bölcsőbbek lettünk, úgy egyre inkább beláttuk, hogy feleslegesen nem érdemes egymást kikezdeni, meg örökké a magunkét fújni. Hogy többet ér, ha megbeszéljük a gondokat, vagy túllépünk a sértettségen. Soha nem feküdtünk le haraggal a szívünkben, az pedig, hogy elválljunk, fel sem merült egy szóval sem. „Tán épp azért nem került padlóra a házasságunk, mert mindig megtaláltuk az időt, amit a hétköznapiakból kiszakadva egymással tölthetünk – fogalmaz Jani bácsi. – Volt, hogy odamondtunk ezt-azt a másinak, de megtanultunk bocsánatot kérni. Az anyósom mondta mindig: »Ide figyelj, fiam, kés, villa, kanál nincs csörgés nélkül.« Ilyen a házasság is. Számunkra példaképek voltak a szüleink, évtizedeket éltek le együtt, s mindkettőnknél hagyománya volt a nagycsaládnak.” „Gyermekkorunkban otthon is voltak viták, de mindig azt láttuk, hogy azokat meg kell és meg lehet oldani – fűzi hozzá Erzsike. – Türelem, odafigyelés, kompromisszum kell. Azt tanultuk, hogy a másik mellett jóban-rosszban ki kell tartani. Az ember a másik életét meg tudja keseríteni, ugyanakkor meg tudja szépíteni – mi mindig erre törekedtünk.” És hogy mit is jelent Jani bácsiék számára a másik feltétel nélküli szeretete, azt Erzsike egy anekdotával meséli el: „Mindig nagyon szerettem a paradicsomlevest, ezért hát sokszor főztem. Egyszer éppen az volt ebédre, mertem ki a férjem tányérjára a levest, mikor is az anyám így szólt: »Fiam, ne sokat szedjél neki, nem is szereti!« Harmincöt éves házasságunk voltunk már akkor. »Nem szereti? De hát nem is mondta soha!« S azóta is mind a mai napig megeszi a levesemet.”



Az Önkormányzat 2020. évi fejlesztési tervei

Februári ülésén a Képviselő-testület elfogadta a 2020. év fejlesztési elképzeléseit meghatározó önkormányzati költségvetést, melyből az alábbi fontosabb beruházásokat emelném ki.

Jelentős – mintegy 170 millió forintos – összeget különítettünk el a belterületi útjaink aszfaltozására. Terveink szerint a következő években valamennyi önkormányzati fenntartású belterületi út új burkolatot fog kapni. A Kiss köz vízelvezetése és új burkolattal való ellátása szintén ebben az évben, a Magyar Falu Programban elnyert mintegy 26 millió forint összegű támogatásból fog elkészülni.

Az óvoda KRESZ-parkja és dolgozói parkolója elkészítésével ebben az évben befejeződik az intézmény teljes megújítása is.

Helytörténeti gyűjteményünk kiállításához a Képtár udvarára fedett, nyitott tárolók kiépítését tervezzük, melyre szintén elkülönítettünk megfelelő keretösszeget.

A Magyar Falu Programban a Felcsúti Református Egyházközség sikeresen pályázott a ravatalozó felújítására, és 11 millió forint összegű támogatást nyert el. A pályázatban nem támogatott közlekedőutak, kerítés, valamint a ravatalozó berendezéséhez önkormányzatunk további 10,7 millió forint támogatás átadásáról határozott, mellyel a felső temető teljes rekonstrukciója meg tud valósulni.

dr. Sisa András jegyző



A Kastély Óvoda és Bölcsőde beíratási rendje

Értesítem a település lakosságát, hogy a nemzeti köznevelésről szóló

2011. évi CXCV. törvény 83.§ (2) bekezdés b) pontja szerint

az óvodai általános felvétel az önkormányzati fenntartású Kastély Óvoda és Bölcsőde óvodai intézményegységében

**2020. május 4. és május 15. között,
munkanapokon
8 és 17 óra között tart.**

Jelentkezéskor a szülő (gondviselő) gyermekével együtt érkezzen, és vigye magával:

- a saját és gyermeke lakóhelyét, illetve tartózkodási helyét tartalmazó igazolványt,
- a gyermek esetleges betegségeit igazoló dokumentumokat,
- az étkezési térítési díj csökkentésére jogosító körülményeket igazoló dokumentumokat,
- amennyiben a gyermeke halmozottan hátrányos helyzetű, vagy napközbeni ellátását biztosítani kell, úgy az ezt igazoló dokumentumokat (jegyzői határozat és a szülő vagy szülők nyilatkozata), valamint
- a szülő vagy szülők munkáltatói igazolását.

Óvodába a gyermeket a 3. életév betöltése után lehet felvenni.

Felvehető, aki a harmadik életévét a felvételtől számított fél éven belül betölti, feltéve, hogy minden, a településen lakóhellyel, ennek hiányában tartózkodási hellyel rendelkező hároméves és annál idősebb gyermek óvodai felvételi kérelme teljesíthető.

Az óvodai beiratkozás nem jelenti egyúttal az óvodába történő felvételt is.

(Természetesen az Óvoda mindent megtesz annak érdekében, hogy minden gyermek részére helyet biztosítson az óvodai férőhelyek maximális kihasználásával.)

A gyermekek felvételéről a beiratkozást követő 15 napon belül hoz döntést az intézmény vezetője. A felvételi kérelem elutasítása esetén az értesítés kézhezvételét követő 15 napos határidőn belül a szülők a Felcsúti Közös Önkormányzati Hivatal jegyzőjének címzett, de az érintett intézménynek (óvodának) átadott érdeksérelemre hivatkozó kérelmet nyújthatnak be.

Az öt éves gyermek beíratásának elmulasztása szabálysértésnek minősül.

dr. Sisa András s.k.

a Felcsúti Közös Önkormányzati Hivatal jegyzője



A keringőtől a palotásig

Zenés-táncos-jelmezes mulatságban iskolásainkkal

Nagy Enikő, fotó: Szarvas Bianka



Ebben az esztendőben is a világ táncainak garmadáját vonultatták fel február 8-án megtartott farsangi mulatságukon az Endresz György Általános Iskola tanulói. A jelmezbált ezúttal is a nyolcadikosok nyitották meg: míg a felcsúti végzősök – az iskola hagyományainak megfelelően – a forgás bűvöletében, klasszikus és modern feldolgozásban Wiener Walzert, azaz bécsi keringőt, addig a Puskás Akadémia növendékei korhű aranyujtásos mentéjükben és a csizma-

jukban palotást táncoltak – és ezzel voltaképp kicsit már az iskolától köszöntek el. Ahogyan az elmúlt években, úgy most is készült minden más osztály is egy-egy zenés-táncos-jelmezes produkcióval: az elsősök Gryllus Vilmos Bál, bál, maszkabáljára ötletesebbnél ötletesebb jelmezekben ropták, a másodikosok a zene örömét hirdető zenemánóknak öltöztek, a harmadikosok Vesztergom Andrea Saroklakó című versikéjét szavalva elevenesükből adtak ízelítőt, a negye-

dikesek tirolai népviseletben bajor sörtáncot jártak, az ötödikesek fűszoknyában, virágfűzrel a nyakukban valóságos karibi hangulatot varázsoltak, a hatodikosok egy Bělga-szám ihletésében a valaha volt magyar királyokat keltették életre, a hetedikesek pedig indiai táncukkal egészen Bollywoodig repítettek bennünket. Kultúrák, műfajok, stílusok egyvelege volt hát a mostani farsang, amely ezúttal is a jelmezesek felvonulásaival ért véget.

„Itt a farsang, áll a bál, keringőzik a kanál. Csárdást jár a habverő, bokázik a máktörő. Dirreg, durrog a mozsár, táncosra vár a kosár. A kávészem int neki, míg az órló pergeti. Heje-huja vigalom, habos fánk a jutalom. Mákos patkó, babkáv, értük van a parádé” – Gazdag Erzszi örök klasszikusával vette kezdetét a Kastély Óvoda és Bölcsőde maszkabálja, amelyet február 15-én rendezett meg közösségünk. A legkisebbektől a legnagyobbakig minden csoport külön produkcióval készült: elsőként a „sünisek” mutatták meg – Gryllus Vilmos Szűrös gombóc című szerzeményét segítségül hívva –, milyen süninnek lenni, majd pedig a „macisok” változtak törpikékké, s járták törptáncukat a legnagyobb törpslágerekre. Következtek aztán a „katicások”, akik közül a lányok kiscicáknak, a fiúk kiskutyáknak öltöztek, hogy kiderüljön: nem is olyan lehetetlen a kutya-macska barátság. Utoljára a „teknősösök” sorakoztak fel, színes M&M’s csokigolyókat formázva. Merthogy kedvenc meséjük Csukás István Pom Pomja, melynek főhőse, Gombóc Artúr – mint köztudott – szereti a kerek csokoládét, a szögletes csokoládét, a hosszú csokoládét, a rövid csokoládét, a gömbölyű csokoládét, a lapos csokoládét, a tömör csokoládét, a lyukas csokoládét, a csomagolt csokoládét, a meztelen csokoládét, az egész csokoládét, a megkezdett csokoládét, az édes csokoládét, a keserű csokoládét, a csöves csokoládét, a mogyorós csokoládét, a tejszokoládét, a likőrös csokoládét, a tavalyi csokoládét, az idei csokoládét és minden olyan csokoládét, amit csak készítenek a világon – s nincsenek ezzel másképp nagycsoportosaink sem, így hát kiválasztották az egyik legfinomabbat, az M&M’s-et, s mondókázva, táncot járva ünnepelték kedvencüket. „Csokitáncuk” után vonultak fel a jelmezesek: Pók-emberek és tavasztündérek, katicák és méhecskék, cowboyok és kalózok és közöttük megbújva egy huncut boszorkány vagy éppen egy cserfes kis varjú. S a maszkabált ebben az esztendőben rögtönzött népi táncház zárta.

Értük van a parádé

Bepillantás a Kastély Óvoda és Bölcsőde maszkabáljába

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs





A játék világokat köt össze

Madridi kalandtúra a RealTanoda kosarasaival

Nagy Enikő, fotó: Varga Ildikó

Életükben először ültek repülőre, hogy aztán landoljanak a királyi városában a RealTanoda kosaras leányzói, akik azért érkeztek a spanyol fővárosba, hogy egy kosárlabdatorna keretében mérkőzzenek meg a Real Madrid Alapítvány által a világ számos országában működtetett szociális és sportprogram növendékeivel. A madridiak edzőközpontjában megrendezett kosaras „Lélek Kupa” mérkőzésein túl a gyerekek fogyatékkal élő fiatalokkal is együtt játszhattak, sőt, megtekinthették a Real Madrid kosárlabdacsapatának soron következő bajnokiját, mi több, bejárhatták a Bernabéu Stadiont, s még vidámparkba is ellátogathattak, amellet persze, hogy a spanyol főváros nevezetességeit is felkeresték. Vál-völgyi leányaink madridi kalandjaiba pillanthatunk most bele.



A megérkezés

Spanyolok, portugálok, marokkóiak és magyarok – sorra érkeztek meg az egyes nemzetek delegációi a spanyol fővárosba, kezdetét vette ugyanis rendhagyó megmérettetésük, a lelkek kupájának kosaras változata. Hazánkat a RealTanoda program nyolc kiválasztott ifjú hölgye képviselte a tornán, amelynek fókuszában nem a győzelem, a versengés, a másik legyűrése, hanem az integráció, a közös játék öröme, a másikkal való találkozás lehetősége, a fiatalok közösségbe való bevonása, a sport egyetemes nyelvének megismerése áll. A Real Madrid Alapítvány évről évre megrendezi labdarúgótornáját, a Copa Almat, a szociális és sportiskolák hagyományos nemzetközi találkozóját – ennek mintájára hívták életre a programban részt vevő kosárlabdázók számára kigondolt kupát, az alapítvány történetének első kosaras találkozóját.

Leányaink alighogy megérkeztek Madridba, kísérőik – Baboss Botond programfelelős és Siposné Katalin edző – vezetésével máris nyakukba vették a várost, s túrájuk során megtudhatták, miért nyújtózkodik az eperfa gyümölcséért a medve a spanyol főváros jelképében, amelynek négy méteres szobrát testközelből is megcsodálhatták a főtéren. A csapatokra még a torna kezdete előtt számos program várt: a kis kosarasok a helyszínen, a WiZink Centerben tekinthették meg a Real Madrid Betis elleni kosárlabda-mérkőzését, majd a hírhedt Parque de Atracciones, a madridi vidámpark felé vették az irányt, ahol minden bátorságukat összeszedve ültek fel a rettegett hullámvásútra.



Pontok helyett emberi értékek

Nem akárhol, a Real Madrid edzőközpontjában vette kezdetét a torna. Hűvös, ködös reggelen érkezett meg a királyiak alapítványának busza a Valdebebasba, fedélzetén a négy nemzet kis kosarasaival, fiúkkal és lányokkal. Már készen állt a pálya, amelyet a Real Madrid első kosárlabdacsapatának játékosai „adtak kölcsön” a mieinknek, s máris elkezdődött a „megmérettetés” – így, időzójelenesen, merthogy ezen a tornán korántsem a pontok számítanak, hanem sokkal inkább a legalapvetőbb emberi értékek. A lelkek kupáján a csapatok nem győznek vagy veszítenek, hanem egy-egy érték képviselését nyerhetik el, így a játék egészen más oldalával ismerkedhetnek meg, elvégre a projekt célja sem más: a gyerekek megszeressék a kosárlabdát, s magukévá tegyék mindazt, amit a sport ad.

A háromnapos torna első napján vegyes csapatokban játszottak az egyes nemzetek, a második napon ugyancsak vegyes csapatok formálódtak, a harmadik, a zárónapon pedig már a saját nemzetük színeiben léptek pályára a gyerekek. Spanyolország, Portugália, Marokkó és Magyarország mintegy harminc ifjú kosarasa szorgosan kezdte gyűjtögetni a fehér lapokat, amelyek azt jelképezik, hogy emberségből példát adtak a pályán. Játékosaink közül többen is bezebeltek egyet-egyét: van, aki azért, mert bár a játékvezetők nem vették

észre, hogy kétszer indult, ő maga igen, s átadta a labdát a másíknak, s akad, aki azért, mert felsegítette a földről az ellenfél játékosát.

A torna első napján a kosarazás mellett a közös játéké volt a főszerep, a madridi sportváros egyik műfüves pályáját lepték el a gyerekek, hogy az egyenlőség tematikájára épülő ügyességi feladatokban mutassák meg rátermettségüket. Mi több, az érzékenyítés jegyében fogyatékosággal élő fiatalokkal is együtt játszhattak, a nap zárásaként pedig bejárhatták a Bernabéu Stadiont: megtekintették a Real Madrid történetét bemutató tárlatot, felfedezve néhány relikvián Puskást, beléphettek a királyiak öltözőjébe, s a játékoskijárón át kísérelhattak a pálya szélére, sőt, a sajtótájékoztató-teremben rögtönzött interjút adhattak társaiknak.



Találkozás a Real-legendával

A második napon a Real Madrid legendája, a klub intézményes kapcsolatokért felelős vezetője, a sokszoros bajnok és válogatott labdarúgó, Emilio Butragueno köszöntötte a Copa Alma csapatait – külön a magyarokat. „Puskás” – mondta, miközben a szívére helyezte a kezét, s odalépett a mieinkhez. „Örülök, hogy elfogadtátok a meghívásunkat, s bízom benne, hogy jól érzitek magatokat a tornánkon – fogalmazott a klasszis, aki húsz éve karolta fel a Real Madrid Alapítvány ügyét. – Nagyon sokat jelent számunkra Puskás, személyesen nekem és a Real Madridnak is. Kétségtelenül a világ egyik legjobb játékosa volt. Köszönet azért, mert képviseltek a mostani tornán a róla elnevezett akadémiát.”

A közös fotó elkészítését követően a Copa Alma résztvevői felkerekedtek, hogy bejárhassák a királyiak főhadiszállását, a madridi sportvárost. Megtekintették a második csapat hazai mérkőzéseinek otthont adó Di Stéfano Stadiont, bepilanthattak az utánpótláscsapatok öltözőibe, szertárába, konditermébe és rehabilitációs részlegébe, s körbejárhatták a tizenegyet edzőpályát magába foglaló sportkomplexumot. Rögvést meg is találták Puskás Ferenc szobrát az edzőközpont főbejáratánál, s büszkén pózoltak névadónk arcmásánál. A város felfedezésével folytatódott aztán a nap: a Las Ventas bikaviadal-aréna, a királyi palota vagy épp a Plaza Mayor is szerepelt a megnéznivalók között, s a jellegzetes spanyol kedvenc, a churros megkóstolása sem maradhatott ki a madridi kalandok közül.



Magyarország és a tisztelet

Nemzetek a nemzetek elleni játékkal folytatódott aztán a Lélek Kupa, amelynek zárónapján következett az értékelés: megtudhattuk, egyik-másik csapat milyen érték képviselésére találtott méltónak. A sportváros elegáns konferenciatermében vette kezdetét a záróceremónia. A királyiak alapítványának filozófiája szerint a Copa Alma nem egyszerűen csak arra szolgál, hogy kosárlabdázásra hívja az egyes nemzetek ifjait, hanem sokkal inkább az a küldetése, hogy a Real Madrid által vallott értékeket átadja-közvetítse, így a sport segítségével jobb jövőt építsen, mert az „élet kupája” nem mindig egyszerű és örömteli, ám nagyon is megéri.

Tisztelet, egyenlőség, önbecsülés, csapatmunka – íme, a királyiak négy alapértéke. A kosárlabdázók első Copa Almáján Magyarország a Tisztelet díjat érdemelte ki, míg Spanyolország a Csapatmunka, Portugália az Önbecsülés, Marokkó pedig az Egyenlőség díjat vihette haza. „Úgy képzeltem, hogy ismerem a tisztelet szó jelentését – fogalmazott küldöttségünk tagja, Németh Eszter. – Azt hittem, a tisztelet azt jelenti, hogy nem beszélek csúnyán a másíkról, pláne nem a szemébe. A mostani torna után azonban ez a szó már mást, sokkal többet jelent számomra, és azt hiszem, ezzel nem vagyok egyedül.” Miután minden csapat átvette a maga kupáját, az Alfredo Di Stéfano Stadion VIP-szektorában közös falatozással, mezcsereberével, énekléssel, nevetéssel ért véget a Real Madrid Alapítvány első kosaras Copa Almája, mely megmutatta: a kosárlabda, a sport, a játék



A kosárlabdában megtalálhatom önmagam

Beszélgetés Bíró Olíviával, a RealTanoda kosaras delegációjának tagjával

Milyen indíttatásból kezdtl el kosárlabdázni?

– Adódott a lehetőség az iskolában, Alcsúton. Több sport közül lehetett választani, én a kosárlabdát választottam, ám az osztálytársaim nem igazán biztattak a választásomban. Azt mondták, nem nekem való, úgysem leszek benne jó, túl kicsi vagyok. Elbizonytalanodtam, de anyukám biztatására mégis úgy döntöttem: megpróbálom. Azáltal, hogy itt lehetek, és engem választottak a csapat legjobbjának, megbizonyosodtam arról, hogy jól döntöttem, s nem kell abbahagynom ezt a sportot, csak azért, mert kicsi vagyok.

Számodra mi a kosárlabda, egyáltalán: a sportolás szépsége?

– A mozgás mindig is a lételemem volt, így hát nagyon örültem, amikor megadatott a lehetőség, hogy elkezdjek komolyabban sportolni. Úgy érzem, végre egy olyan sportot találtam, amiben megtalálhatom önmagam. Kiskoromban nagyon szerettem ugrádozni – ki ne szeretett volna? S erre a kosárlabdában is szükség van.



Milyen várakozásokkal érkeztl Madridba, s melyek voltak a legszebb tapasztalataid?

– Mivel korábban még sohasem ültem repülőn, az utazástól kicsit tartottam, de amint a magasba emelkedett a gép, elmúlt a félelem, és nagyon élveztem a repülőutat, azt, hogy az ablakból kinézve piciben láthatom a világot. Úgy gondolom, pozitív hozzáállással, őszinte kíváncsisággal érkeztem ide, s igazából minden tetszett, amit láttam. Életemben először járhattam külföldön, ráadásul rögtön egy ilyen barátságos helyen, mint Spanyolország, illetve egy olyan világvárosban, mint Madrid. Nem gondoltam, hogy valaha eljutok ide, különösen nem ilyen fiatalon. Ráadásul a Real Madrid játékosaként vehettem részt ebben a programban. Különös kiváltságnak tartom, hogy a Real Madrid kosárlabdacsapatának edzőpályáján játszhattunk. Tetszett, hogy más nemzetekkel együtt játszhattunk, hogy különböző kultúrájú és anyanyelvű gyerekeket ismerhettünk meg. Figyeltem, mások hogyan játszanak. A spanyolok nagyon jól szerepeltek, megvolt náluk a csapatmunka, ami szerintem nálunk eleinte hiányzott, de végül mi is megtanultuk, hogyan kell csapatban dolgozni. A stadiontúra mellett különösen tetszett a vidámpark, mert még sohasem voltam. Rengeteg játék volt, és végül sikerült megtalálnunk azt, amely mindannyiunk kedvence lett: a hullámvasutat. Kicsit kiléptem a komfortzónámból azzal, hogy kipróbáltam. Nagy lehetőség volt hát számomra, hogy a torna keretében ennyi mindent megtapasztalhattam, mindez, úgy érzem, nem mindennap adatik meg az embernek.

Mit gondolsz, mivel érdemelte ki a magyar csapat éppen a Tisztelet Díjat?

– Úgy érzem, próbáltunk mindenkivel barátságosak lenni, nem volt könnyű, hiszen nem ismerjük egymás nyelvét, de valahogy mégis megértettük magunkat, és a viselkedésünkkel sikerült kivívunk ezt az elismerést. Igyekeztünk mindenkivel tisztelettel bánni, mert hát mit adjunk a másíknak, egy számunkra idegennek, mi mást, mint tiszteletet?

Mediterrán hangulatban

Így gondozzuk leanderünket!

Kertészeti Áruda



Fotó: gardeningknowhow.com

Az egyik legnépszerűbb örökzöld nyári dekorációs cserjénk a leander, avagy a babérrózsa. Irigykedve nézzük, hogy déli szomszédjainknál milyen csodálatosra és hatalmasra nő a szabadban, mindenféle gondozás nélkül. Nálunk mások az időjárási viszonyok, ezért telettetjük. Gondoskodásunknak köszönhetően mi is gyönyörű növényeket tudunk nevelni. Fagymentes éjszakai hőmérsékletek esetén vigyük ki a szabad levegőre leanderünket. Ügyeljünk a napfény fokozatosságára, mert könnyen megéghetnek a levelei. Ilyenkor megsárgulnak a növények, ledobják leveleik nagy részét. Szintén ilyen jelenség következik be nyáron vízhiány esetén, bár a növény ilyenkor gyorsan regenerálódik.

A telettés végén, ha tavaly elmaradt, idén ültessük nagyobb edénybe a növényt. Úgy számoljunk, hogy lehetőleg két évente végezzük el az átültetést, s jól válasszunk ültetőedényt. Ha a kaspó méretét nem tudjuk növelni, akkor a talaj felső részét cseréljük friss, jó minőségű szerves trágyával kevert földre. A kertészetekben leanderföldet célirányosan is lehet beszerezni. Ültetés után a tápanyagpótlást egy hónapig állítsuk le.

A leander metszése semmiben nem különbözik a többi cserje metszésétől. Alapszabály itt is, hogy hat-hét évente drasztikusan tíz-húsz centiméteres törzsre kell visszavágni. A tavaszi szokványos metszés pedig nem más, mint a nyurgaállapot megszüntetése, illetve a formátlan

ágak visszavágása. Célszerű bátran minden esetben visszanyírni húsharminc százalékban a növényt, így készíthetjük a növekedésre. Átültetéskor a gyökérzetet is erősen nyírjuk vissza.

Évente minimum háromszor végezzük el a növény vegyszeres védelmét. Érdemes korszerű felszívódó permetszert beszerezni a szakboltokban. Természetesen, ha évközben gombásodást vagy rovarfertőzést észlelünk, haladéktalanul kezdjük meg a növény védelmét.

A leander nagy vízigényű növény. Nyáron nagy melegben naponta lehetőségünk szerint kétszer is öntözzük meg. Ilyenkor fokozzuk a tápanyagpótlást, amit szeptember végéig rendszeresen végezzünk. Összel már fejezzük be a tápozást, csökkentsük a sarjadást, így készítsük fel növényünket a telelésre. A tápoldat lehetőleg speciális leanderkeverék legyen.

A szaporítást nyár végéig el lehet végezni, célszerű augusztusig, hogy a tél beálltaig legyen ideje leanderünknek gyökeret növeszteni. A szaporítást frissen metszett hajtásból végezzük el, több darabot is szaporíthatunk egyszerre, ezért csak az erősebb gyökérzetűeket ültessük ki. A dugványokat árnyékos helyen kezeljük, ügyelve a folyamatos vízmenyiségre. A leander minden része tejnedvet tartalmaz, ezért fokozottan ügyeljünk, mert mérgező a növényünk! Ugyanakkor meghálálja a gondoskodást – egész évben a kertünk egyik színpompás díszé lehet.

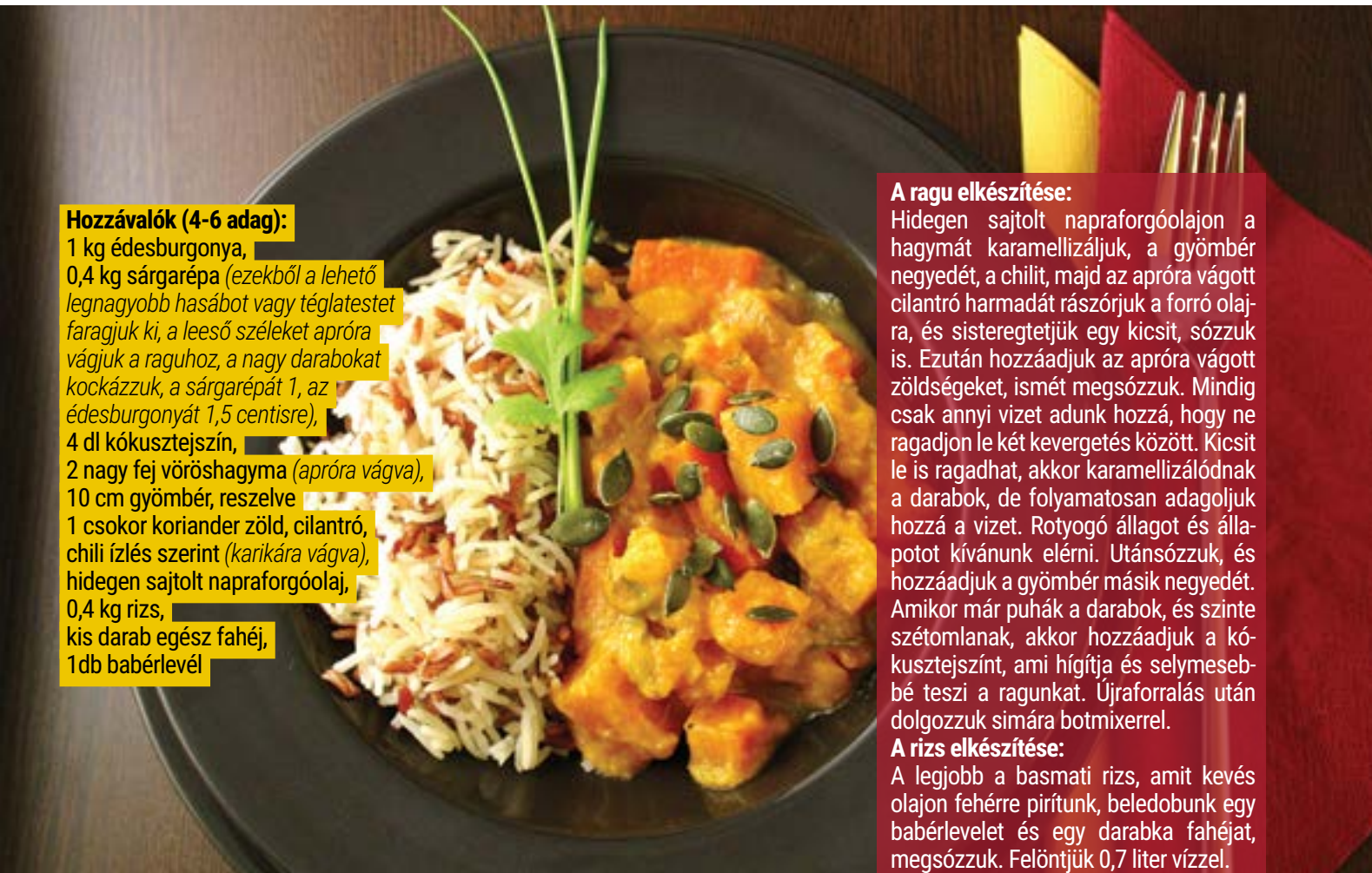
Kertész Róbert vegán Ironman rovata

Batata sabji, avagy édesburgonya ragu

Az édesburgonya, avagy a batáta egyre nagyobb népszerűsége tesz szert hazánkban is, nem véletlenül, hiszen számos áldásos hatása mellett finom is. Már egy közepes méretű édeskrumpli is fedezi egy átlagos ember napi A-vitamin-szükségletét, emellett C-vitaminban, ásványi anyagokban és rostokban is gazdag, az antioxidánsokról már nem is beszélve. Hozzájárul az immunrendszer megfelelő működéséhez, javítja az agy működését, segíti az emésztést, a benne lévő béta-karotin miatt jót tesz a szemnek, megőrzi a bőr fiatalosságát, sőt, antioxidánsai védik a szervezetet a szabad gyökök okozta károktól, a gyulladásoktól, a krónikus betegségekről. A batáta könnyen beépíthető a napi étrendbe. Süthető, főzhető, párolható, helyettesítheti a rizst és a hagyományos krumplit is. Rovatvezetőnk most egy különleges elkészítési módot oszt meg velünk.

Hozzávalók (4-6 adag):

1 kg édesburgonya,
0,4 kg sárgarépa (ezekből a lehető legnagyobb hasábot vagy téglatestet faragjuk ki, a leeső széleket apróra vágjuk a raguhoz, a nagy darabokat kockázzuk, a sárgarépát 1, az édesburgonyát 1,5 centisre),
4 dl kókusztejszín,
2 nagy fej vöröshagyma (apróra vágva),
10 cm gyömbér, reszelve
1 csokor koriander zöld, cilantro, chili ízlés szerint (karikára vágva),
hidegen sajtolt napraforgóolaj,
0,4 kg rizs,
kis darab egész fahéj,
1 db babérlevél



A ragu elkészítése:

Hidegen sajtolt napraforgóolajon a hagymát karamellizáljuk, a gyömbér negyedét, a chilit, majd az apróra vágott cilantró harmadát rászórjuk a forró olajra, és sistergetjük egy kicsit, sózzuk is. Ezután hozzáadjuk az apróra vágott zöldségeket, ismét megsózzuk. Mindig csak annyi vizet adunk hozzá, hogy ne ragadjon le két kevergetés között. Kicsit le is ragadhat, akkor karamellizálódhatnak a darabok, de folyamatosan adagoljuk hozzá a vizet. Rotyogó állagot és állapotot kívánunk elérni. Utánsózzuk, és hozzáadjuk a gyömbér másik negyedét. Amikor már puhák a darabok, és szinte szétomlanak, akkor hozzáadjuk a kókusztejszínt, ami hígítja és selymesebbé teszi a ragunkat. Újraforralás után dolgozzuk simára botmixerrel.

A rizs elkészítése:

A legjobb a basmati rizs, amit kevés olajon fehérre pirítunk, beledobunk egy babérlevelet és egy darabka fahéjat, megsózzuk. Felöntjük 0,7 liter vízzel.

A zöldségek elkészítése:

Lepirítjuk a zöldségeket nagyon kevés olajon, de nagy hőmérsékleten. Az már megfelelő, ha megjelenik a barna szín a darabok szélein.

Befejezés, tálalás:

Beletesszük a pirított zöldségeket a rotyogó raguba. Lefedve főzzük, amíg a darabok kívül megpuhulnak, de belül még majdhogynem roppanósak. Tehetünk bele aprított cilantrót és reszelt gyömbért is. Tálalhatjuk metélőhagymával, pirított tökmaggal és cilantrólevéllel.

Névjegy
Kovács Miklós

Mostanában az élet- és az ételművészet tölti ki az életemet. Számomra az ételkészítés egy alkímiai folyamat, amely során az öt érzékszervemen túl az intuícióm és a kreativitásomat is használhatom. Érzésből, improvizálva és recept alapján is szeretek főzni. Csekély szakács tapasztalatomat, tudásomat folyamatosan bővítem, megosztom, cserélem. Kizárólag növényi alapanyagokból készítek ételeket. Kezdetben csupán saját magamnak főztem, majd megfogalmaztam saját étteremkonceptiómat, a Tantra Mantrát, s minőségi, teljes értékű ételeket kínáltam különféle rendezvényeken. Jelenleg a budapesti Édeni vegán étterem konyhafőnöke vagyok. A növényi táplálkozás számos pozitív változást hozott az életembe. Ennek áldásait szeretném továbbadni másoknak.

Mindegy a színhely

Jäger Tamás

Keresztelő Szent János vértanúhalála után Jézus elkezdte tanító küldetését. A nagybőjt előtti részben a tanító Jézusról hallhattunk a szentmiséken. Érdemes jól megfigyelni a szóban forgó szakaszokat, de hogy jobban megértsük Jézus egész üzenetét, ne hagyjuk figyelmen kívül, hogyan indul küldetése. Amikor Jézus meghallotta, hogy (Keresztelő) Jánost fogságba vetették, visszatért Galileába. „Elhagyta Názáretet, és a tengerparti Kafarnaumban telepedett le, Zabulon és Neftali vidékén, hogy beteljesedjék, amit Izajás próféta mondott: „Zabulon földje és Neftali földje, a tenger útja, a Jordán vidéke, a pogányok Galileája: A sötétben lakó nép nagy fényt lát, és fény virrad a halál hónapjában s árnyékában üllökre. Ettől kezdve Jézus tanítani kezdett. Ezt hirdette: »Térjetelek meg, mert elközelgett a mennyek országa!«” (Mt 4,12–17).

Palesztina abban az időben három jól elkülöníthető vidékből állt: délen Júdea, a legmagasabb presztízszű hely, ahol Jeruzsálem és a templom állt. Északon Galilea, távol a központtól, amelyet a júdeaiak pogány földnek, sötét vidéknek tartottak, lakóit nem titkoltan lenézték. Nem is beszélve a középen fekvő Samáriáról, az ottaniakat különböző okok miatt egyetemlegesen vették semmibe.

Jézus tehát – noha kétségünk nem lehet afelől, hogy tudása, intelligenciája, származása alapján megtehetné – nem óhajt az öntelt júdeaiak közé tartozni. A názáreti zsinagógában a Szentírást önmagára értelmezi: „Az Úr azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek. Elküldött, hogy hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat, és hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét” (Lk 4,18–19).

Jézus elutasít minden kiváltságot, nem törődik a vérvonalával, átérzi, hogy küldetése azokhoz szól, akik az aktuális elit szemében kevesebbet érnek, akiknek a felső réteg értékrendje szerint kevesebb jutott, ugyanakkor még jobban rászorulnak Isten irgalmára. Jézus nem akar divatikonná válni, tanítása érthető, egyszerű és sokszor kényelmetlenül egyértelmű.

Néhány évtizeddel ezelőtt, az egyház üldözésének idején számtalanszor előfordult, hogy kivételes képességű atyák – akár doktorátussal is – a világ végén kaptak kis plébániát (persze, ha nem börtönözték be őket), mert a rendszer el akarta őket tüntetni a látómezőből. Ha túl sikeresek voltak a lelkipásztori munkában, rövid idő alatt rendre tovább helyezték őket – amivel a rendszer sokszor akaratan kívül szolgálta Jézus Krisztus ügyét, hiszen egyre több helyen alakult keresztény közösség az atyák munkássága által. Az igazi jellemek nem rogytak össze a lefokozástól, mert tudták, hogy az evangélium hirdetése és az egyház szervezése minden körülmények között Krisztustól kapott kitüntető feladat.

Jézus sem mondott fel, sőt, ő maga fordult a megvetettek felé. Manapság, amikor a papok száma meredeken csökken, egyre inkább felértékelődik a civil keresztények szerepe. Hiszen az embereknek akkor is igazat kell hallaniuk Jézus Krisztusról, amikor nincs elég felszentelt személy, hogy Krisztus képmásaként jelen legyen falvainkban. Ilyen helyzetben a tanúságtevő keresztények szerepe nem hogy csökken, hanem egyre fontosabbá válik. A minap cinikusan megkaptam valakitől, hogy maradjak csak falun, én csak egy vidéki hitoktató vagyok. Az illető szándéka ellenére nem éreztem magam megbántva...

Mindennapi kenyerünket...

Hős Csaba

kenyerharcainkat, pénzügyeinket, megélhetési kérdéseinket. Látja szűkölködéseinket és bővölködéseinket, hiányainkat és igényeinket. S pont ezek okán tanít bennünket így imádkozni: „Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!”

Üzeni ez az ige, hogy a kenyér nem magától van, hanem ajándék. Gyermekkorunkban azt hittük, hogy a kenyeret a pék adja. Felnőve kenyéradó gazdánk tulajdonítjuk azt. Pedig a kenyéradó sor elején Isten áll. Tőle van a kenyér. Bár sok kézen megy át, amíg az asztalunkhoz ér, de az örök Isten keze van legelöl. Végso soron az Ő asztaláról esszük a kenyeret. S pont ezért illene helyesen viszonyulnunk a kenyérkérdéshez, a kenyérhez! De hogyan?

Nem lehet természetesnek vennünk azt, hogy van kenyér, hanem kérni kell. Mert nem természetes, hogy van kenyér. Azt gondolom, hogy a mai jóléti világban érdemes néha az idősebbekre figyelniünk, akik el tudják mondani, hogy milyen is az, amikor nincs kenyér. Meg érdemes visszaemlékezni életünk azon szakaszaira, amikor nem volt kenyér vagy nem volt ennyi kenyér. S az ilyen idők tényleg megméri az ember hitét. Azt, hogy tudja-e kérni a kenyeret? Mert azt kérni kell és lehet a „nekem ez jár” követelődése nélkül.

De a kenyeret nemcsak kérni kell, hanem meg is kell ám köszönni. De sokszor vagyunk mi hálátlanok a kenyér tekintetében. Hányszor csak reflexből és megszokásból mondunk étkezés előtt egy imát. Hányszor keveselljük azt, ami van. Mennyire más Jézus mentalitása, akiről azt olvassuk, hogy ahányszor kenyeret vett a kezébe, mielőtt megtörte, mindig hálát adott. Jól élni a kenyérrel azt jelenti: megköszönni azt.

Sőt, a kenyérhez való helyes viszonyunk része ez is, hogy az ember ne aggódjon érte. Mert ha az egész életét valaki Isten kezében tudja, akkor a kenyere kérdés is biztonságban tudhatja. Nem aggódni kell a holnapi kenyér miatt. Nagyon beszédek a miatyánkban Jézus szavai, hisz mindennapi kenyérről beszél. Az eredeti görög szövegben egy olyan kifejezést használ, amikor a „mindennapiról beszél”, ami egy római légionáriusnak az egy napi kenyéradagját, egy napi bérét jelentette. S tudjuk, hogy a légionáriusoknak mindig előző este fizették ki a másnapi kenyérrelvált. Az a mély üzenet van ebben, hogy ha az ember előre kéri este a másnapi kenyeret Istentől, akkor nyugodt lehet, hogy meg fogja kapni.

Aztán az is a kenyérhez való helyes viszonyulás része, hogy meg is kellene becsülni. A jóléti társadalmak átka, hogy nem becsülik a kenyeret. Sőt semmi anyagit. A felmérések szerint a nyugati világ mérhetetlen pazarlásával kontinenseket lehetne táplálni. Döbbenetes, hogy mennyi kenyér a kukába kerül, s ott, ahol minden megvásárolható, mennyire nincs értéke semminek. Jézus imádsága, s az, hogy a kenyér ajándék, arra int, hogy nagyon becsülni kell ám azt.

S ebből következik még egy üzenet, tudniillik, hogy kenyérnek s az anyagi javaknak a helyes felhasználása a kenyér megtörése és megosztása. A kenyér dolgában nem az a gond, amikor sok van, meg nem is az, amikor kevés van. Hanem az, amikor az nem törejt meg. Mert olyan az Isten közgazdaságtana, hogy az kap, aki ad. Meg aki ad, az kap is. Jézus az individuum önzősége helyett az egymásért és a közösségért felelősséget vállaló szeretet útját adja elénk.

Végül a kenyérrel való helyes bánásról beszélve azért azt is meg kell említeni, hogy azért a kenyérért meg is kell ám dolgozni. A kenyér kérése nem mentesít az érte végzett munka alól. Csak a modern társadalmak „hitetói” tévesztik meg az embert azzal, hogy kemény munka nélkül is jól lehet élni, s lesz kenyér az asztalon. Igaz, hogy Istentől jön a kenyér, de a református etika szerint a munkán keresztül.

Ideje hát komolyan kérni: a mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!

Az Úri Ima szent és fennkölt lelki dolgai mellett, az Isten nevééről, országáról, akaratáról szóló szavak után Jézus egy abszolút hétköznapi, materiális dologra irányítja a figyelmet: a kenyér kérdésére (vö. Mt 6,11). Évszázadokon át sok kegyes írásmagyarázó tette fel a kérdést: vajon nem a lelki kenyérről, nem önmagáról, nem az ige kenyéréről van itt szó? Ám a jovialis, sörivő, exszerzetes (Luther) azt mondja: „Kenyer minden olyan dolog, ami elengedhetetlenül hozzátartozik az élethez. Az eledel, az egészséges test, a jó idő, az otthon, a feleség, a gyermek.” Azaz minden, ami fizikailag és materiálisan, a hétköznapi valóságában normálissá és élhetővé teszi sorsunkat. Tehát Jézus itt nem lelkiekről, hanem földi, valóságos kenyérről beszél. Aho- gyan nekünk fontos kérdésünk a kenyérkérdés, magyarul a pénzkérdés, Jézusnak is fontos a mi kenyerünk, megélhetésünk kérdése. Látja

Tudta-e, hogy...



Varga Lajos: Másoló Gyermekek

Négyfilléres füzet fölé hajol,
Szélesen lendül kezében a toll.
Két szeme szökdel, mint az üldözött,
A nagy-tábla s a kis füzet között.

Az egész gyermek csupa izgalom.
A vak gépsorsot unja már nagyon.
Szeméből láng csap, messze villanó,
Robotba állni nem neki való.

Szívében száz teremtvő vágy feszül,
Lázong, forr, szenved szótlán, egyedül.
Egyszer – lehet – ki fog robbanni majd
S kidob közénk egy új „Talpra magyar”-t.

Varga Lajos költő,

nótaszerző, tanár református tanítóként Felcsúton kezdte a pályafutását az 1900-as évek elején. Ittléte alatt az oktatás színvonala emelkedett, munkájával komoly elismerést vívott ki magának a református gyülekezetben.

1887-ben született Monoszlón. A Pápai Állami Tanítóképzőben szerzett oklevelet. Először Felcsúton, Fehérvársurgón, a háború és a hadifogság után 1921-től pedig Hajdúböszörményben lett tanár, később iskolaigazgató. Az 1930-as és az 1940-es években az Országos Tanítószövetség titkára volt. Hagyományos szellemiségű és formájú verseit az Új Idők és más lapok is közölték. Dalszerzéssel is foglalkozott. Két verseskötete jelent meg: a Sötét ablakok 1936-ban, a Böszörményi Varga Lajos húsz nótája pedig 1941-ben. 1967-ben, Hajdúböszörményben halt meg.

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester február hónap legalább hetven esztendőit megélt születésnaposait is köszöntötte.

Tóth Sándorné a 77., Mohos Józsefné a 94., Horváth Ferenc a 84., Szentirmai Gyula a 77., Orosz Jánosné a 91., Flier Jánosné a 85., Deme Gézőné a 78., Gebauer László a 80., Müllner Károlyné a 77., Bencze Jánosné a 76., Virág József a 75., Kovács Józsefné a 74., Hölczl Jánosné a 80., Bognár Károly a 71., Mocsonoky Péter pedig a 88. születésnapját ünnepelte.

A hónap eseménye

Ezüst a diákolimpián

A felcsúti Endresz György Általános Iskola – soraiban a Puskás Akadémia növendékeivel – második helyen végzett a Futsal Diákolimpia országos döntőjében. A fiúk a Magyar Diáksport Szövetség által szervezett háromnapos gyulai tornán egészen a fináléig meneteltek, ahol aztán a győriek állították meg őket. Ezüstérmükhöz ezúton is gratulálunk!



Fotó: mdsz.hu

Mert jól tanulni igenis menő!

KÖZEL 300 SZORGALMAS DIÁK NYERTE EL A TÁMOGATÁST A 2019/2020-AS TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN.

GRATULÁLUNK MINDENKINEK!

Elérhetőségeink:

- [Facebook: /VVFAIapitvany](#)
- info@vvfa.hu
- www.vvfa.hu
- +36-30/999-9279

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

R-KORD Kft.

Gépi földmunkák, teherfuvarozás, lakatosmunkák.

8086 Felcsút, Fő út 221.
info@r-kord.hu
www.r-kord.hu
 Telefon: 22/594-095 Fax: 22/594-096

Hungaro Petrol Kft.

05-20 →

WC

Hungaro Petrol Kft.

Üzemanyagok, kenőanyagok, autófelszerelések, kávé, üdítő széles választékával várja Önt **mindennap 5.30-tól 20.30-ig a felcsúti benzinkút!**
 8086 Felcsút, Fő u. 220.
 Tel.: 22-594-064

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Ingyenes kiszállítással 25 km-es körzetben!

Agro-Felcsút Kft.
 Telefon: 06 20 284 9076
 Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
 E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:

- sertéshús • baromfihús • húskészítmények
- pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
 H-P: 05.30-18.00
 Szombat: 05.30-14.00
 Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
 Tel.: 06-20/535-0503
[facebook.com/valvolgyepeksseg](https://www.facebook.com/valvolgyepeksseg)

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát és édes almalét egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojóházánál.

PÁK-TO Kft.
 Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Látogass el éttermünkbe vagy rendelj házhoz és élj a szolgáltatás adta előnyökkel.

Bankkártyával vagy SZÉP-kártyával

fizetnéd rendelésed? Már nálunk is megteheted.

www.meszarospub.hu /MesarosPub Alcsútdoboz, Szabadság út 156.

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett.

Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
 Telefon: 22-701-017

GONDOS TŰZÉP

Alcsútdoboz, Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
 Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
 Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is felveszünk!
 Telefon: 22-252-106
 20-972-7750